

Com prevenir el rovell dentari

pel Dr. BELTRAN
CODINA

Es un fet d'observació corrent, de veure que al voltant de les peces dentàries, es troben unes precipitacions inorgàniques, que es situen entre la geniva i la dent i que no són altra cosa que el rovell, interessant la juntura d'ambdues, detall que té gran importància com veurem després.

L'origen del rovell es deu per una part a la manca de neteja bucal i per altra banda a la composició salival. Així veiem que els individus poc acurats amb la seva persona, unes vegades per ignorància, altres per deixadesa, mandra o per suposada manca de temps, no fan mai, o ben poquíssimes vegades, el senzill acte de raspallar-se les dents. Això es manifesta per l'abundant quantitat de rovell que volta les peces dentàries i de vegades constitueix una veritable paret que fa impossible de delimitar el contorn i la forma de les dents, ja que aquestes resten empresonades dintre d'un mur que dona lloc a variats trastorns.

L'altre factor causal del dipòsit peridentari, és la precipitació de les sals càlciques de la saliva, degut al fet del lliurament de l'anhidrid carbònic en trobar-se en contacte amb l'aire, puix estant a la saliva solament en solució inestable, és el que mantenia dissoltes les esmentades sals. Per tant, es complementen els dos factors, de manera que, primer hi ha dipòsits previs de restes d'aliments i, després, precipitació dels fosfats i carbonats càlcics i magnèsics, que constitueixen, junt amb cèl·lules epitelials deteriorades i els variadíssims microbis de la flora bucal, la textura o composició del rovell dentari.

Una vegada explicat l'origen i composició, és interessant de donar una lleugeríssima idea dels símptomes o trastorns d'ordre local, per exemple inflamacions de la geniva, les quals es manifesten per doloriment més o menys generalitzat, així com hemorràgies, tan molestes de vegades que fan que l'individu no es raspalli, per por a accentuar els esmentats símptomes. D'aquesta manera, per manca de neteja, augmenta el cercle viciós que s'estableix i això dona lloc a l'acumulació de detritus alimentaris, els quals fermenten i provoquen irritacions que augmenten la inflamació i en conseqüència les molèsties abans esmentades.

Ultra aquests símptomes locals, se'n poden manifestar d'altres que ja no són tan limitats, sinó que obren portes d'infecció a l'organisme; per exemple, l'acumulació del rovell a la juntura de la geniva amb la peça dentària que, actuant com un ganivet, destrueix el lligament d'unió de la dent a l'os maxil·lar i dona lloc al descarnament primer i mobilitat després, i per consegüent a la pèrdua de les dents afectes.

No sols actua el rovell mecànicament, com acabem d'exposar, sinó també per infecció, puix sabem que en la seva composició hi ha microbis en quantitat considerable que originen supuracions locals i a distància, les quals de vegades revesteixen formes de malalties generals fortament greus.

D'aquestes nocions breus de la naturalesa del rovell, així com de les molèsties i perills, deduem la necessitat de prevenir l'acumulació del mateix, a base de treure'l, per mitjà d'un professional, en cas d'estar format, per la